

Sygn. akt IV K 44/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący : SSR Radosław Lorenc

Protokolant : stażysta Piotr Śmieszek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 16 czerwca 2014 r. , 18 września 2014 r., 02 października 2014 r. 28 listopada 2014 r., 17 lutego 2015 r. 20 kwietnia 2015 r., 15 i 25 czerwca 2015 r.

Przy udziale Prokuratora: Zbigniewa Bielawskiego

sprawy

T. T. (1)

s. S. i H. z domu O.

ur. (...) w M.

oskarżonego o to, że:

1. posługiwał się w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej (...) Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) z siedzibą w S. ul. (...) w okresie od lutego 2008 r. do kwietnia 2008 r. niżej wymienionymi fakturami VAT:

- nr 01/03/S. z dnia 25.03.2008 r. na kwotę netto 110.000,00 zł, VAT 24.200,00 zł wystawioną przez (...) Budownictwo (...) S. K., ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...),
- nr (...)z dnia 07.02.2008 r. na kwotę netto 9.710,66 zł, VAT 2.136,35 zł,
- nr (...)z dnia 20.03.2008 r. na kwotę netto 31.100,00 zł, VAT 6.842,00 zł,
- nr(...) z dnia 26.03.2008 r. na kwotę netto 96.000,00 zł, VAT 21.120,00 zł,
- nr (...) z dnia 28.03.2008 r. na kwotę netto 22.500,00 zł, VAT 4.950,00 zł, wystawionymi przez „M.K. A." M. K. (1), ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...),
- nr (...) z dnia 23.04.2008 r. na kwotę netto 88.200 zł, VAT 19.404,00 zł,
- nr (...) z dnia 25.04.2008 r. na kwotę netto 49.500,00 zł, VAT 10.890,00 zł, wystawionymi przez Konsorcjum (...) R. J. (1), ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...),

które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, co skutkowało zawyżeniem w złożonych Naczelnikowi Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. deklaracjach VAT - 7 podatku naliczonego VAT za luty, marzec, kwiecień 2008 r. w łącznej kwocie 89.542,00 zł .

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2

2. wystawił na rzecz Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) spółka z o.o. ul. (...) w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej (...) Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) z siedzibą w S.

ul. (...) w okresie od marca do kwietnia 2008 r. niżej wymienione faktury VAT:

- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 36.500,00 zł, VAT 8.030,00 zł
- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 110.000,00 zł, VAT 24.200,00 zł
- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 29.000,00 zł, VAT 6.380,00 zł
- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 124.000,00 zł, VAT 27.280,00 zł
- nr (...) z dnia 29.04.2008 r. na kwotę netto 96.000,00 zł, VAT 21.120,00 zł
- nr (...) z dnia 29.04.2008 r. na kwotę netto 55.200,00 zł, VAT 12.144,00 zł które nie dokumentowały rzeczywistych transakcji gospodarczych, w wyniku czego na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług powstał obowiązek zapłaty kwoty podatku VAT w nich wykazanego w terminie do 25 dnia miesiąca po miesiącu, w którym te faktury zostały wystawione, w łącznej wysokości 99.154,00 zł,

tj. o czyn z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

3. jako osoba odpowiedzialna nierzetelnie prowadził księgę w postaci księgi przychodów i rozchodów za 2008 r. w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...) T. T. (1), ul. (...), (...)-(...) S. poprzez ujmowanie faktur nieodzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, tym samym księgi nie dokumentują rzeczywiście zaistniałych transakcji gospodarczych,

tj. o czyn z art. 61 § 1 kks.

o r z e k a

I uznaje oskarżonego T. T. (1) za winnego wszystkich zarzucanych mu czynów i za przestępstwa te:

- za opisane w zarzucie 1 przyjmując, iż dopuścił się go z wykorzystaniem takiej samej sposobności, na podstawie art. 62 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w wymiarze 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda stawka;

- za opisane w zarzucie 2 przyjmując, iż dopuścił się z wykorzystaniem takiej samej sposobności, na podstawie art. 62 § 2 kks wymierza mu karę grzywny 100 (stu) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda stawka;

- za opisane w zarzucie 3 polegające na tym, że jako osoba odpowiedzialna doprowadził do nierzetelnego prowadzenia księgi w postaci księgi przychodów i rozchodów za 2008 r. w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...) T. T. (1), ul. (...), (...)-(...) S. poprzez ujmowanie faktur nieodzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, tym samym księgi nie dokumentują rzeczywiście zaistniałych transakcji gospodarczych kwalifikowane z art. 61 § 1 kks i za przestępstwo to na podstawie art. 61 § 1 kks wymierza mu karę grzywny 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda stawka;

II na podstawie art. na podstawie art. 39 § 1 kks i art. 85 kk oraz art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks łączy orzeczone w punkcie I wyroku wobec oskarżonego T. T. (1) kary grzywny i wymierza jemu karę łączną grzywny w wysokości 120 (stu dwudziestu) stawek dziennych po 60 (sześćdziesiąt) złotych każda stawka,;

III na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks oraz art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 720 (siedmiuset dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

T. T. (1) w latach 2007/2008 prowadził działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo Usługowe (...), zarejestrowaną przy ul. (...) w S.. Przedmiotem działalności T. T. (1) był m.in. zakup i sprzedaż stali, materiałów budowlanych oraz usługi budowlane. W powyżej wskazanym okresie T. T. (1) na podstawie umowy o pracę zatrudnił dwóch pracowników: M. H. w charakterze przedstawiciela handlowego oraz S. P. na stanowisku kierowcy. Ponadto T. T. (1) na podstawie umowy zlecenia współpracował z jedną osobą.

Dowód:

- protokół kontroli podatkowej – k. 9-22.

Na przełomie lat 2007/2008 w U., w rejonie ronda (...) w S. (adres (...), (...)-(...) S.), prowadzona była budowa dwóch salonów samochodowych, tj. salonu marki F. oraz salonu (...) posiadającego w swej ofercie samochody marki M., S. i H.. Głównym wykonawcą salonu samochodowego marki F. była spółka Przedsiębiorstwo Budowlane (...) Sp. z o.o. w S.. W okresie od grudnia 2007 r. do lutego 2008 r. na budowie prowadzone były prace związane z wykonywaniem drogi tymczasowej – dojazdowej do budowy oraz na zapleczu budowlanym. Podbudowę drogi z betonu („wykotyrowanie”) wykonywała firma (...), natomiast pracownicy (...) wykonywali podsypkę z piasku oraz układali płyty drogowe. Pracownicy (...) przy układaniu płyt drogowych korzystali z pomocy W. W., który w swych zasobach posiadał samochód wyposażony w HDS, tj. hydrauliczny dźwig samochodowy pozwalający na załadowanie i wyładowywanie płyt drogowych, a także posiłowali się dźwigiem obsługiwanym przez podwykonawcę P. C.. Płyty drogowe zostały zakupione przez inwestora (...) od J. K.. Całość stanu zerowego budowy salonu samochodowego, tj. wykonanie podkładów betonowych pod ławy i stopy fundamentowe, szalowanie i betonowanie ław i stóp fundamentowych, izolacja ww. elementów, zasypanie (wykonanie podsypki piaskowo-żwirowej wraz z zagęszczeniem pod płytę fundamentową), szalowanie i betonowanie płyty fundamentowej, wykonanie słupów piwnicy (szalowanie, betonowanie), wykonanie ścian piwnicy, wykonanie podciągów i stropu nad piwnicą, izolacja ścian piwnicy zostało wykonane wyłącznie przez pracowników głównego wykonawcy, tj. (...). Zbrojenie wskazanych wyżej elementów stanu zerowego wykonane zostało przez R. M. (1), zewnętrzną izolację wykonał Z. P., szalunki były wypożyczane z (...) sp. z o.o., a stal została zakupiona w firmie (...) Sp. z o.o. Wszelkie prace zbrojeniowe, żelbetowe i murowe, w tym montaż elementów szalunków fundamentowych, szalowanie ścian, stropów i demontaż elementów szalunkowych wykonywane były przez pracowników (...).

Dowód:

- zeznania świadka A. K. – k. 359-360, 153-154,

- zeznania świadka W. W. – k. 357, 161,

- zeznania świadka A. B. – k. 359, 156,

- zeznania świadka P. C. – k. 475-476, 140

- zeznania świadka R. M. (2) – k. 357-358, 147,

- zeznania świadka R. W. – k. 358-359, 149-151,

- zeznania świadka M. A. – k. 360, 159,

- zeznania świadka M. K. (2) – k. 356-357, 144,

- faktura VAT nr (...) z dnia 30.01.2008 r. – k. 162,

- list przewozowy – k. 163,
- faktury VAT nr (...) – k. 145,
- dokument PZ wystawiony przez P. C. – k. 142
- faktura VAT nr (...) – k. 141,
- faktury VAT wystawione przez W. K. – k. 35-39.

Stan zerowy na budowie salonu (...) wykonywała firma (...). Na przełomie lutego i marca 2008 r. pracownicy G. K. montowali szalunki, które dostarczane były przez firmę (...). Pracownicy G. K. na obiekcie „multi” wykonali także szalowanie ścian i stropu, demontaż elementów szalunkowych fundamentowych, a także całość fundamentów, tj. podkład z chudego betonu, montaż zbrojenia, szalowanie ław i stóp fundamentowych i zalewanie betonem.

Dowód:

- zeznania świadka G. K. – k. 392, 164-166,
- zeznania świadka R. M. (2) – k. 357-358, 147,
- faktura VAT nr (...) – k. 169,
- protokół odbioru wykonanych robót – k. 167-168.

Przy budowie salonów samochodowych marki F. i multimarki nie uczestniczyły firmy (...) T. T. (1), (...) M. K. (1), (...) S. K. ani „C.-bud” R. J. (1), jak również osoby związane z tymi przedsiębiorstwami.

Dowód:

- zeznania świadka G. K. – k. 392, 164-166,
- zeznania świadka P. C. – k. 475-476, 140
- zeznania świadka R. M. (2) – k. 357-358, 147,
- zeznania świadka R. W. – k. 358-359, 149-151,
- zeznania świadka A. K. – k. 359-360, 153-154,
- zeznania świadka M. A. – k. 360, 159,
- zeznania R. J. (1), k. 391.

T. T. (1) dokonując rozliczeń podatkowych związanych z prowadzoną przez siebie działalnością gospodarczą posłużył się fakturami, które obrazowały zdarzenia gospodarcze, które nie miały miejsca w rzeczywistości. T. T. (1) w księdze przychodów i rozchodów ujął w rejestrze zakupów:

1) fakturę VAT nr (...)/S. z dnia 25.03.2008 r. opiewającą na kwotę netto 110.000,00 zł, VAT 24.200,00 zł, wystawioną tytułem „ułożenia dróg tymczasowych na placu budowy obiektu F. i (...)

przez (...) Budownictwo (...) S. K., ul. (...), (...)-(…) T., NIP: (...),

2) fakturę VAT nr (...) z dnia 07.02.2008 r. na kwotę netto 9.710,66 zł, VAT 2.136,35 zł, wystawioną tytułem zakupu „dwuetowników”,

3) fakturę VAT nr (...) z dnia 20.03.2008 r. na kwotę netto 31.100,00 zł, VAT 6.842,00 zł, wystawioną tytułem „wykonania i montażu elementów szalunków fundamentowych na placu budowy obiektu F.”,

4) fakturę VAT nr (...) z dnia 26.03.2008 r. na kwotę netto 96.000,00 zł, VAT 21.120,00 zł, wystawioną tytułem „wykonania szalowania ścian i stropu salonu (...)”,

5) fakturę VAT nr (...) z dnia 28.03.2008 r. na kwotę netto 22.500,00 zł, VAT 4.950,00 zł, wystawioną tytułem „wykonania i montażu elementów szalunków fundamentowych na placu budowy obiektu (...)”,

przez „M.K. A.” M. K. (1), ul. (...), (...)-(…) T., NIP: (...),

6) fakturę VAT nr (...) z dnia 23.04.2008 r. na kwotę netto 88.200 zł, VAT 19.404,00 zł, wystawioną tytułem „wykonania prefabrykacji stali”,

7) (...) z dnia 25.04.2008 r. na kwotę netto 49.500,00 zł, VAT 10.890,00 zł, wystawioną tytułem „demontażu szalunków”,

przez Konsorcjum (...) R. J. (1), ul. (...), (...)-(…) T., NIP: (...).

Jak już wyżej wskazano wszelkie prace ujęte w opisanych fakturach zostały wykonane przez pracowników (...) oraz zatrudnionych przez tą firmę podwykonawców, którymi jednak nie były firmy (...), M. K. (1) ani R. J. (1). W konsekwencji powyższe faktury nie odzwierciedlają rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, a ich zaksięgowanie przez T. T. (1) doprowadziło do zawyżenia w złożonych Naczelnikowi Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. deklaracjach VAT-7 podatku naliczonego VAT za luty, marzec, kwiecień 2008 r. w łącznej kwocie 89.542,00 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...)/S. z dnia 25.03.2008 r. – k. 97,

- faktura VAT nr (...) z dnia 07.02.2008 r. – k. 91,

- faktura VAT nr (...) z dnia 20.03.2008 r. – k. 92,

- faktura VAT nr (...) z dnia 26.03.2008 r. – k. 93,

- faktura VAT nr (...) z dnia 28.03.2008 r. – k. 94,

- faktura VAT nr (...) z dnia 23.04.2008 r. – k. 95,

- faktura VAT nr (...) z dnia 25.04.2008 r. – k. 96,

- wyciąg z podatkowej księgi przychodów i rozchodów T. T. (1) – k. 77-90,

- deklaracje podatkowe – k. 52-76.

Nadto w toku prowadzenia działalności gospodarczej T. T. (1) wystawił na rzecz Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o.o.:

1) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 marca 2008 r. tytułem „dostawy i montażu elementów szalunków fundamentowych F.” na kwotę netto 36.500,00 zł, VAT 8.030,00 zł,

2) fakturę VAT nr (...) w dniu 31.03.2008 r. tytułem „wykonania szalowania ścian i stropu salonu (...) wg umowy zlecenia” na kwotę netto 110.000,00 zł, VAT 24.200,00 zł,

- 3) fakturę VAT nr (...) w dniu 31.03.2008 r. tytułem „dostawy i montażu elementów szalunków fundamentowych (...) na kwotę netto 29.000,00 zł, VAT 6.380,00 zł,
- 4) fakturę VAT nr (...) w dniu 31.03.2008 r. tytułem „ulożenia dróg tymczasowych na placu budowy obiektu F. i (...) na kwotę netto 124.000,00 zł, VAT 27.280,00 zł,
- 5) fakturę VAT nr (...) w dniu 29.04.2008 r. tytułem „wykonania prefabrykacji ze stali zbrojeniowej zgodnie z dokumentacją dotyczy inwestycji F.” na kwotę netto 96.000,00 zł, VAT 21.120,00 zł,
- 6) fakturę VAT nr (...) w dniu 29.04.2008 r. tytułem „demontażu elementów szalunków fundamentowych na inwestycji F.” na kwotę netto 55.200,00 zł, VAT 12.144,00 zł.

Powyżej wskazane faktury nie dokumentowały rzeczywistych transakcji gospodarczych, albowiem T. T. (1), ani też zatrudnieni przez niego podwykonawcy, nie wykonywali żadnych prac na terenie budowy salonu (...) oraz „multi”. W wyniku powyższego na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług powstał obowiązek zapłaty kwoty podatku VAT w nich wykazanego w terminie do 25 dnia miesiąca po miesiącu, w którym te faktury zostały wystawione, w łącznej wysokości 99.154,00 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia 31.03.2008 r. – k. 98,
- faktura VAT nr (...) z dnia 31.03.2008 r. – k. 99,
- faktura VAT nr (...) z dnia 31.03.2008 r. – k. 100,
- faktura VAT nr (...) z dnia 31.03.2008 r. – k. 101,
- faktura VAT nr (...) z dnia 29.04.2008 r. – k. 102,
- faktura VAT nr (...) z dnia 29.04.2008 r. – k. 103,
- wyciąg z podatkowej księgi przychodów i rozchodów T. T. (1) – k. 77-90,
- deklaracje podatkowe – k. 52-76.

Księgowość przedsiębiorstwa (...) prowadzona była przez niego oraz przez biuro (...), do którego T. T. (1) dostarczał dokumenty w postaci rachunków, faktur. Deklaracje podatkowe podpisywał T. T. (1) jednak samodzielnie.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. T. (1), k. 354-355,
- deklaracje podatkowe – k. 52-76
- wyciąg z podatkowej księgi przychodów i rozchodów T. T. (1) – k. 77-90.

W dniu 23 listopada 2011 urzędnik Urzędu Kontroli Skarbowej w S. przeprowadził u T. T. (1) kontrolę podatkową w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania podatku od towarów i usług za 2008 r., a nadto kontrolę podatkową w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania podatku dochodowego od osób fizycznych za 2008 r.

W wyniku przeprowadzonych kontroli Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w S. w dniu 28 listopada 2011 r. wydał decyzję o określeniu T. T. (1) w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2008 rok stratę w kwocie 1.999,83 zł.

Nadto Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w S. w dniu 29 listopada 2011 r. wydał decyzję o określeniu dla T. T. (1) w podatku od towarów i usług:

- za luty 2008 r. zobowiązanie podatkowe w kwocie 399,00 zł,
- za marzec 2008 r. zobowiązanie podatkowe w kwocie 1.202,00 zł oraz podatek do zapłaty w kwocie 65.890,00 zł,
- za kwiecień 2008 r. zobowiązanie podatkowe w kwocie 801,00 zł oraz podatek do zapłaty w kwocie 33.264,00 zł,
- za lipiec 2008 r. zobowiązanie podatkowe w kwocie 10.143,00 zł,
- za sierpień 2008 r. nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny okres rozliczeniowy w kwocie 1.451,00 zł,
- za wrzesień 2008 r. zobowiązanie podatkowe w kwocie 10.052,00 zł.

Decyzja ta, na skutek odwołania T. T. (1), została utrzymana w mocy na podstawie decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w S. z dnia 30 marca 2012 r.

Dowód:

- protokoły kontroli podatkowych – k. 9-22, 42-51,
- decyzje określające podatek VAT – k. 205-219, 220-239,
- decyzja określająca podatek dochodowy – k. 242-254.

M. K. (3) pełniący funkcję prezesa zarządu Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) Sp. z o.o. w S. oraz P. S. (1) pełniący obowiązki wiceprezesa we wskazanej wyżej spółce zostali skazani wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. akt V K 28/13, za popełnienie czynów z art. 62 § 2 kks w zb. z art. 56 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i w zw. z art. 9 § 3 kks dotyczące m.in. posłużenia się nierzetelnymi fakturami VAT nr (...) z dnia 31.03.2008 r., nr (...) z dnia 31.03.2008 r., nr (...) z dnia 31.03.2008 r., nr (...) z dnia 31.03.2008 r., nr (...) z dnia 29.04.2008 r. oraz nr (...) z dnia 29.04.2008 r. wystawionymi przez T. T. (1) w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...).

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17.04.2014 r., V K 28/13 – k. 436-438.

S. K. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 4 czerwca 2012 r., sygn. akt II K 6/12, m.in. za czyn polegający na wystawieniu w sposób nierzetelny faktury VAT nr (...)/S. w dniu 25.03.2008 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą (...).

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 04.06.2012 r., II K 6/12 – k. 442-444.

M. K. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 02 sierpnia 2013 r., sygn. akt II K 1628/12, m.in. za czyn polegający na wystawieniu w sposób nierzetelny faktur VAT nr (...) w dniu 07.02.2008 r., (...) w dniu 20.03.2008 r., (...) w dniu 26.03.2008 r. oraz (...) w dniu 28.03.2008 r. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod firmą (...) K. A. M. K. (1)".

Dowód:

- wyrok Sądu Rejonowego w Toruniu, k. 445-446.

R. J. (1) od 14 kwietnia 2005 r. jest osobą bezdomną przebywającą w Schronisku (...) w T. przy ul. (...). R. J. (1) rzadko opuszcza Schronisko. W latach 2007/2008 R. J. (1) nie prowadził osobiście działalności gospodarczej, nie wystawiał faktur VAT, a jedynym jego źródłem dochodu był zasiłek socjalny. R. J. (1) nie zna i nigdy nie współpracował z T. T. (1).

Dowód:

- zeznania świadka R. J. (1) – k. 391, 109-110, 118-119,

- zeznania świadka T. J. – k. 474-475, 107v-108.

T. T. (1) ma 58 lat. Utrzymuje się on z prac dorywczych uzyskując dochód w wysokości ok. 600-700 zł. Nie był dotychczas karany sądownie. Nie był również leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego – k. 354,

- dane osobopoznawcze – k. 313,

- informacja z KRK – k. 279.

W toku postępowania przygotowawczego T. T. (1) nie składał wyjaśnień, albowiem z uwagi na niemożność ustalenia jego miejsca pobytu zastosowano wobec niego postępowanie w stosunku do nieobecnych.

T. T. (1) stawił się na rozprawie głównej. Nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony wskazał, iż dokumentację księgową na jego rzecz prowadziło biuro (...), który był upoważniony do składania deklaracji w jego imieniu i, że deklaracje zawierały podpis i pieczęć M. W.. Oskarżony podał, że wszelkie dokumenty do biura rachunkowego dostarczał sam, przy czym w miesiącu było ok. 300 faktur, z czego wystawionych ok. 200. T. T. (1) wyjaśnił, że zdarzenia gospodarcze, o których mowa w zarzucie I i II, miały miejsce, a podmioty wystawiające na jego rzecz faktury to jego podwykonawcy. Wyjaśnił nadto, że O. i B. zlecali mu do wykonania prace budowlane w 2008 r.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego. Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego niniejszej sprawy Sąd oparł się w szczególności na zeznaniach świadków: R. M. (2), R. W., A. K., M. A., A. B. – pracowników (...), zeznaniach świadków: G. K., P. C., W. W. – podwykonawców (...), oraz jedynie częściowo na zeznaniach M. K. (3) oraz P. S. (1) – zarządu (...). Sąd wziął również pod uwagę zeznania świadków R. J. (1) i T. J. – w zakresie dotyczącym sytuacji życiowej R. J. (1) – co jednakże miało poboczne znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Sąd oparł się również na dowodach z dokumentów w postaci: faktury VAT nr (...) z dnia 30.01.2008 r. (k. 162), listu przewozowego (k. 163), faktur VAT nr (...) (k. 145), dokumentu PZ wystawionego przez P. C. (k. 142), faktury VAT nr (...) (k. 141), faktury VAT nr (...) (k. 169), protokołu odbioru wykonanych robót (k. 167-168) – które potwierdzały, iż prace związane z ułożeniem drogi tymczasowej oraz wykonaniem stanów zerowych na budowie w U./S. (okolice ronda (...)) były wykonywane przez inne podmioty, aniżeli (...) T. T. (1) czy też firmy (...), M. K. (1) i R. J. (1).

Sąd uwzględnił również dokumenty księgowe w postaci: Faktury VAT nr (...)/S. (k. 97), Faktury VAT nr (...) (k. 91), Faktury VAT nr (...) (k. 92), Faktury VAT nr (...) (k. 93), Faktury VAT nr (...) (k. 94), Faktury VAT nr (...) (k. 95), Faktury VAT nr (...) z dnia 25.04.2008 r. (k. 96) – którymi posługiwał się T. T. (1), a które nie obrazowały rzeczywistych transakcji gospodarczych, jak również na dokumentach w postaci: Faktury VAT nr (...) (k. 98), Faktury VAT nr (...) (k. 99), Faktury VAT nr (...) (k. 100), Faktury VAT nr (...) (k. 101), Faktury VAT nr (...) (k. 102), Faktury VAT nr (...) (k. 103) – które w sposób nierzetelny, niezgodny z rzeczywistością zostały wystawione przez T. T. (1).

Sąd oparł się także na dokumentach w postaci wyciągu z podatkowej księgi przychodów i rozchodów T. T. (1) (k. 77-90) oraz deklaracji podatkowych składanych przez T. T. (1) (k. 52-76).

Dokonując rekonstrukcji stanu faktycznego sprawy Sąd wziął pod uwagę również protokoły kontroli podatkowych przeprowadzonych u T. T. (1) oraz wydanych wobec niego decyzji podatkowych. Sąd uwzględnił także informacje płynące z wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17.04.2014 r., wydanego w sprawie V K 28/13 (k. 436-438) oraz z wyroków Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 04.06.2012 r., wydanego w sprawie II K 6/12 (k. 442-444) i 02.08.2013 r. wydanego w sprawie II K 1628/12 (k. 445-446).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków R. M. (2), R. W., A. K., M. A., A. B. – pracowników (...). Zeznania tychże świadków były jasne, rzeczowe i logiczne. Świadkowie ci pracowali na terenie budowy, mieli wiedzę ma temat wykonywanych tam prac oraz osób i firm, które wykonywały poszczególne etapy budowy. Nadto zeznania tychże świadków korespondowały z zeznaniami G. K., P. C., W. W.. Zeznania wszystkich tych świadków składały się na spójną całość. Nadto należy zauważyć, iż wskazani wyżej świadkowie są osobami obcymi dla oskarżonego, dlatego też brak jest podstaw do przyjęcia, że swoje zeznania kształtowali tak, aby obciążyć T. T. (1). Zeznania powyższych świadków legły zatem u podstaw dokonanych przez Sąd ustaleń faktycznych.

Zeznania świadków w osobach M. K. (3) oraz P. S. (1) Sąd uwzględnił jedynie w części, w jakiej świadkowie ci wskazywali, iż nie są im znane firmy (...) S. K., „C.-bud” R. J. (1) oraz „M.K. A.” M. K. (1). W tym bowiem zakresie zeznania tychże świadków były zbieżne z zeznaniami świadków G. K., P. C., R. M. (2), R. W., A. K., M. A., którzy potwierdzili, że pracownicy wskazanych wyżej firm, ani też ich właściciele nie wykonywali żadnych prac na budowie w U., a także, że nie byli podwykonawcami firmy (...) T. T. (1). W pozostałym zakresie Sąd pominął zeznania świadków M. K. (3) i P. S. (1). Należy bowiem zauważyć, że osoby te były zaangażowane w „obrót” nierzetelnymi fakturami, sami także zostali skazani za popełnienie przestępstw skarbowych związanych między innymi z posługiwaniem się tymi samymi fakturami, które są również przedmiotem niniejszego postępowania. Zeznania tychże świadków były enigmatyczne i lakoniczne. Świadkowie ci nie potrafili wskazać żadnych szczegółów dotyczących przebiegu prac na budowie w U.. Zarówno P. S. (1) jak i M. K. (3) zdaniem Sądu swe zeznania na etapie postępowania przygotowawczego kształtowali tak, aby uniknąć odpowiedzialności karnej, a te złożone przed sądem były jedynie ich kontynuacją. Na uwagę zasługuje, iż w toku postępowania przygotowawczego prowadzonego wobec T. T. (1) nie toczyło się jeszcze postępowanie wobec nich, a ich sprawa zakończyła się wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2014 r. w sprawie V K 28/13 Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum (k. 436-438).

W ocenie Sądu nie polegały na prawdzie także zeznania S. i M. K. (1), jakoby wykonywali jakiegokolwiek prace, usługi na rzecz T. T. (2). Świadek S. K. twierdził, iż pracę przy budowie drogi przy salonie samochodowym przy rondzie (...) wykonał z bratem jako podwykonawcy wraz z pracownikami J. O., P. P., A. D.. Z kolei M. K. (1) w postępowaniu podatkowym wskazywał na osoby, które znać miał G. Z. i na niego samego, a na rozprawie twierdził inaczej, że prace przy budowie salonu (...) wykonywało przedsiębiorstwo jego oraz jego brata S., a konkretnie brygada brata. Wskazywany przez S. K. J. O. kategorycznie zaprzeczył jakoby wykonywał jakiegokolwiek prace w S., a także aby w ogóle pracował na rzecz braci K.. (k. 517). Sąd nie miał żadnych powodów aby tych zeznań nie uwzględnić, szczególnie że świadek te nie miał interesu w tym, aby zeznawać na niekorzyść oskarżonego, czy braci K.. Pozostałych osób wskazanych przez S. K. nie ustalono, a jeden z nich – według jego oświadczenia – zmarł. Trzeba w tym miejscu wskazać, iż M. K. (1) został skazany za wystawienie nierzetelnych faktur na rzecz przedsiębiorstwa oskarżonego opisanych w zarzucie 1, a S. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 04 czerwca 2012 r. w sprawie II K 6/12 za wystawienie jednej faktury (k. 442-446). Z tych samych powodów Sąd nie dał wiary zeznaniom R. P., który informacje o pracach, które miały być świadczone przy budowie salonu (...) czerpał z akt kontroli podatkowej prowadzonej w jego przedsiębiorstwie.

Uwzględniając dokonaną wyżej ocenę dowodów sąd przyjął sprawstwo i winę oskarżonego co do wszystkich zarzucanych mu czynów.

Czyny zarzucane oskarżonemu w zarzucie 1 i 2 wypełniają znamiona przestępstwa z art. 62 § 2 kks, natomiast czyn opisany w zarzucie 3 wypełnia znamiona przestępstwa opisanego w wart. 61 § 1 kks. Pierwsze z tych przestępstw polega

na nierzetelnym wystawianiu faktur lub rachunku bądź posługiwania się takimi dokumentami, natomiast drugie dotyczy nierzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Należy podkreślić, iż działanie oskarżonego w przypadku obu czynów kwalifikowanych z art. 62 § 1 kks stanowiło czynny ciągły, gdyż oskarżony działał z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w okresie od lutego 2008 r. do kwietnia 2008 r. w przypadku czynu opisanego w zarzucie 1 i w okresie od marca 2008 r. do kwietnia 2008 r. w przypadku czynu 2. Dlatego też w kwalifikacji prawnej obu zarzucanych mu przestępstw przyjęto także przepis art.6 § 2 kks i dokonano uzupełnienia opisu czynu w tym zakresie.

Jeżeli chodzi o czyn opisany w zarzucie 3, to przyjmując, iż w rachunkowości oskarżony wspierany był przez biuro rachunkowe, które sporządzało dokumentację na podstawie dokumentów dostarczanych przez niego, Sąd zmienił opis czynu przyjmując, że swoim celowym zachowaniem w tym wypadku doprowadził on do nierzetelnego prowadzenia ksiąg rachunkowych, gdyż to w końcu dokumenty przez niego dostarczane stanowiły podstawę prowadzenia tych ksiąg w taki sposób.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż T. T. (1) dopuścił się tego, że:

1. z wykorzystaniem takiej samej sposobności posługiwał się w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej (...) Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) z siedzibą w S. ul. (...) w okresie od lutego 2008 r. do kwietnia 2008 r. i niżej wymienionymi fakturami VAT:

- (...)S. z dnia 25.03.2008 r. na kwotę netto 110.000,00 zł, VAT 24.200,00 zł wystawioną przez (...) Budownictwo (...) S. K., ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...),
- (...) z dnia 07.02.2008 r. na kwotę netto 9.710,66 zł, VAT 2.136,35 zł,
- (...) z dnia 20.03.2008 r. na kwotę netto 31.100,00 zł, VAT 6.842,00 zł,
- (...) z dnia 26.03.2008 r. na kwotę netto 96.000,00 zł, VAT 21.120,00 zł,
- (...) z dnia 28.03.2008 r. na kwotę netto 22.500,00 zł, VAT 4.950,00 zł, wystawionymi przez „M.K. A.” M. K. (1), ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...),
- nr (...) z dnia 23.04.2008 r. na kwotę netto 88.200 zł, VAT 19.404,00 zł,
- nr (...) z dnia 25.04.2008 r. na kwotę netto 49.500,00 zł, VAT 10.890,00 zł, wystawionymi przez Konsorcjum (...) R. J. (1), ul. (...), (...)-(...) T., NIP: (...),

które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, co skutkowało zawyżeniem w złożonych Naczelnikowi Trzeciego Urzędu Skarbowego w S. deklaracjach VAT - 7 podatku naliczonego VAT za luty, marzec, kwiecień 2008 r. w łącznej kwocie 89.542,00 zł, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2

2. z wykorzystaniem takiej samej sposobności wystawił na rzecz Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) spółka z o.o. ul. (...) w prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej (...) Przedsiębiorstwo Handlowo - Usługowe (...) z siedzibą w S. ul. (...) w okresie od marca do kwietnia 2008 r. niżej wymienione faktury VAT:

- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 36.500,00 zł, VAT 8.030,00 zł
- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 110.000,00 zł, VAT 24.200,00 zł
- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 29.000,00 zł, VAT 6.380,00 zł
- nr (...) z dnia 31.03.2008 r. na kwotę netto 124.000,00 zł, VAT 27.280,00 zł

- nr (...) z dnia 29.04.2008 r. na kwotę netto 96.000,00 zł, VAT 21.120,00 zł
- nr (...) z dnia 29.04.2008 r. na kwotę netto 55.200,00 zł, VAT 12.144,00 zł które nie dokumentowały rzeczywistych transakcji gospodarczych, w wyniku czego na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług powstał obowiązek zapłaty kwoty podatku VAT w nich wykazanego w terminie do 25 dnia miesiąca po miesiącu, w którym te faktury zostały wystawione, w łącznej wysokości 99.154,00 zł, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

3. jako osoba odpowiedzialna doprowadził do nierzetelnego prowadzenia ksiąg w postaci księgi przychodów i rozchodów za 2008 r. w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...) T. T. (1), ul. (...), (...)-(...) S. poprzez ujmowanie faktur nieodzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, tym samym księgi nie dokumentują rzeczywiste zaistniałych transakcji gospodarczych, czym wypełnił znamiona przestępstwa z art. 61 § 1 kks.

Sąd przypisał winę oskarżonemu T. T. (1) w odniesieniu do tak opisanych czynów, bowiem brak jest okoliczności, których zaistnienie skutkowałoby jej wyłączeniem. Nie zaistniały również okoliczności wyłączające bezprawności działania oskarżonego. Nadto w przedmiotowej sprawie, oskarżony wypełnił znamiona wyżej opisanych przestępstw działając umyślnie – tzn. chciał je popełnić. Wskazują na to okoliczności ich popełnienia opisane powyżej.

Czyny T. T. (1) należało ocenić jako znacznie społecznie szkodliwe za czym przemawia waga naruszonych obowiązków podatkowych oraz fakt, iż swoim zachowaniem godził on w interes finansowy Skarbu Państwa. Otóż nierzetelne faktury były przez niego wystawiane w przypadku czynu 2 z założeniem, że będą następnie wykorzystywane przez inne osoby, to jest M. K. (3) i P. S. (1) w ramach rozliczeń (...) Spółki (...), co doprowadziło do uszczuplenia należności publicznoprawnych z tytułu podatku VAT o niemałej wartości (vide wyrok z k. 436-438).

Na korzyść oskarżonego przemawiała jego dotychczasowa niekaralność, a zatem fakt, iż jego zachowanie do tej pory nie naruszało porządku prawnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż w przypadku czynu opisanego w zarzucie 1 należało oskarżonemu wymierzyć karę grzywny w wymiarze 75 stawek dziennych. Kara ta – zdaniem Sądu – winna spełnić zadania w zakresie prewencji indywidualnej oraz ogólnej odstraszać oskarżonego oraz inne osoby, szczególnie z jego środowiska zawodowego, które przewijały się w niniejszym postępowaniu, od popełniania przestępstw. Kara ta winna być zatem nauką dla W. S., iż nieopłacalne jest popełnianie przestępstw.

Sąd ustalając wysokość poszczególnych stawek dziennych na kwotę 60 złotych, a więc zbliżoną do dolnej ustawowej granicy miał na uwadze aktualną sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, który osiąga dochody z prac dorywczych na poziomie 700 złotych miesięcznie

Jeżeli chodzi o czyn 2 Sąd uznał, iż w tym przypadku, gdzie zaangażowanie i wkład oskarżonego w dokonywanie przestępstwa skarbowego oraz zachowań sprzecznych z prawem przez podmiot na rzecz którego wystawiał nierzetelne faktury były znacznie większe niż w przypadku pierwszego czynu, gdzie on sam nie wystawiał nierzetelnych faktur, a jedynie z nich korzystał, a także uwzględniając wagę tegoż czynu, stopnia zawinienia oskarżonego i społeczną szkodliwość jego zachowania odpowiednimi w tym wypadku karą będzie kara grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych. Kara ta w ocenie Sądu nie jawi się jako surowa, szczególnie że Sąd mógł wymierzyć T. T. (1) karę 240 stawek dziennych. Dlatego też uwzględniając wyżej wskazane okoliczności Sąd uznał, że kara we wspomnianym wymiarze będzie karą, która uświadomi oskarżonemu naganność jego postępowania oraz odstraszy inne osoby od popełniania tego typu czynów. Kara ta zatem – zdaniem Sądu – winna spełnić swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej oraz ogólnej. Spełni ona także zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości. Wysokość stawki dziennej, podobnie jak w przypadku czynu pierwszego ustalono na poziomie 60 złotych uwzględniając na uwadze aktualną sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego.

Jeżeli chodzi o czyn z art. 61 § 1 kks w ocenie Sądu wystarczającą w przypadku oskarżonego, aby osiągnąć cele zapobiegawcze i wychowawcze będzie kara grzywny w wysokości 75 stawek dziennych po 60 złotych każda stawka. Kara ta uwzględnia to, że oskarżony działał niejako w konsekwencji czynów opisanych powyżej, a więc w poczuciu bezkarności, w sposób przemyślany i systematyczny, co należy poczytać na jego niekorzyść.

W związku z tym, iż oskarżony popełnił trzy przestępstwa, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z nich i wymierzono za nie kary grzywny, Sąd zobowiązany był stosownie do przepisu art. 85 kk i art. 86 § 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks oraz art. 39 § 1 kks orzec jedną karę łączną grzywny, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zdaniem Sądu właściwym było wymierzenie oskarżonemu kary łącznej grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych. Kara ta nie jest nazbyt surowa, biorąc pod uwagę fakt, iż w tym przypadku Sąd mógł wymierzyć karę od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, czyli od 100 stawek do 250. Zdaniem Sądu tak orzeczona kara łączna grzywny odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości działania oskarżonego oraz stopień jego winy. Spełni ona zadania przed nią stawiane, zarówno w zakresie podnoszonej już powyżej prewencji indywidualnej, jak i ogólnej będąc nauką dla samego oskarżonego, jak i dla całego społeczeństwa, czyniąc jednocześnie zadość poczuciu społecznej sprawiedliwości. Biorąc pod uwagę skalę działalności oskarżonego, a szczególnie fakt, iż była ona rozciągnięta w czasie, łagodniejsza kara łączna grzywny, szczególnie przy zastosowaniu zasady absorpcji nie spełniłaby ww. celów

Ustalając wysokość stawki dziennej na poziomie 60 złotych, tak jak w przypadku kar jednostkowych Sąd miał na uwadze aktualną sytuację majątkową oskarżonego, który osiąga dochody na poziomie 700 złotych.

Stosownie do przepisu art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks obciążono oskarżonego kosztami postępowania w niniejszej sprawie, szczególnie, iż osiąga on dochody, a zatem będzie w stanie uiścić je.